

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie adwokata M. Ł.

obwinionego o czyn z art. 6 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i § 19 ust. 1 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 stycznia 2025 r.,

na skutek wniosku adwokata M. Ł. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

l.n

UZASADNIENIE

Pismem z 8 lutego 2020 r. M. Ł. wniósł o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego w sprawie II DSI 78/19 postanowieniem SN z 11 grudnia 2019 r., oddalającym jako oczywiście bezzasadną kasację skarżącego od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury w Warszawie z 27 kwietnia 2019 r., sygn. akt WSD-44/19. W treści tego pisma zawarł wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy „wszystkich sędziów”.

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2020 r. Sąd Najwyższy odmówił wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt II DSI 78/19.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania.

Skarżący zawarł wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów w treści wniosku o wznowienie postępowania, a zatem wywiódł go jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego. Celem wniosku o wyłączenie sędziego jest natomiast zapewnienie stronie prawa do rozpoznania sprawy bez udziału sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy. Prawidłowo skonstruowany wniosek o wyłączenie sędziego musi mieć więc charakter zindywidualizowany w ujęciu podmiotowym (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19), jak i skonkretyzowany w znaczeniu przedmiotowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19), a także wykazywać okoliczności świadczące o takim stosunku sędziego wyznaczonego do rozpoznania, który rzutować może na prawidłowość (bezstronność) orzekania. Wniosek abstrakcyjny, hipotetyczny lub w oczywisty sposób niezawierający konstrukcyjnych elementów jest zatem niedopuszczalny, a konsekwencją niedopuszczalności wniosku jest pozostawienie go bez rozpoznania.

Tylko ubocznie można przy tym stwierdzić, że w zaistniałej sytuacji procesowej gdyby nawet wniosek został prawidłowo skonstruowany, to niemożliwe byłoby jego uwzględnienie, a to z tej przyczyny, że wniosek o wyłączenie sędziego ma *ex definitione* charakter incydentalny wobec głównego przedmiotu procesu. Rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego nie rozstrzyga sprawy merytorycznie, ale pozostaje niejako obok głównego przedmiotu procesu. Jeżeli więc Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2020 r. odmówił wznowienia postępowania, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt II DSI 78/19, to wniosek jako bezprzedmiotowy nie mógłby zostać rozpoznany.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

